

vindes noget særligt. Han mente blandt andet, at naar man ved Lovforslaget havde taget Sigte paa at bevare det tilstrækkeligt uddannede Personale for Søværnets Maskinkorps, vilde man ikke kunne opnaa dette ved det foreliggende Lovforslag, og at som Følge deraf Lovforslaget ingen Nytte var til. Jeg haaber alligevel at kunne faa det ærede Medlem til at forandre sin Anskuelse i saa Henseende. Hvis der ikke er andet i Vejen, tror jeg, det ærede Medlem med frelst Samvittighed vil kunne stemme for det foreliggende Lovforslag. Der er vist ingen Tvivl om, at hvis dette Lovforslag gennemføres, vil der være gjort et godt Skridt henimod Bevarelsen af et tilstrækkeligt og tilstrækkelig uddannet Personale for Søværnets Maskinkorps. Forholdet er jo det, at der er stor Mangel i saa Henseende for Øjeblikket, idet der ikke findes tilstrækkeligt Personale. Dette viser sig f. Eks., hvad Maskinassistenternes Tal angaar. Der skulde være 60, men man har for Tiden kun 34 af 2den og 3die Klasse, der mangler altsaa 26. Det viser sig ogsaa, at af de 100, som i Tiaaret 1885—95 have været optagne som Elever i Maskinskolen, gøre for Øjeblikket kun 13 Tjeneste i Marinen. Det er altsaa nødvendigt at der gøres noget for at bevare det nødvendige Personale for Marinens Tjeneste, og jeg tror, at den Vej, man her er inde paa, er den rigtige. Det ærede Medlem slog paa, at det ikke kunde nytte noget, at man stillede de unge Mennesker en saadan Løn i Udsigt, som der her kunde være Tale om, 1,000 Kr., efter 4 Aars Tjeneste stigende til 1,400 Kr., for Ingeniørassistenter. Jeg skal sige, at efter den Erfaring, man hidtil har haft i Søværnets Maskinkorps, er det ikke i nogen særlig Grad Lønnen, det kommer an paa. Undermaskinmestrene, som staa med 1,500 Kr., har man godt kunnet bevare. De findes i det Antal, som Kadrene fordre i Øjeblikket, og naar der er et tilstrækkeligt Antal af dem, synes jeg, at man ogsaa maatte kunne holde paa Ingeniørassistenterne, der faa en Løn af 1,400 Kr. Der er imidlertid andre Ting i Vejen, idet Avancementsforholdene have været uheldige. Forholdet er det, at efter den nuværende Ordning har Gennemsnittet for Avancementerne fra 1897—1902 for de 10 Avancementer, som ere foregaaede i denne Tid med Hensyn til de 10 Assistenten, som ere blevne Undermaskinmestre, været 12 Aar, hvorimod det efter den ny Ordning vil blive muligt at naa til at blive Undermaskinmester paa 6—7 Aar, altsaa

paa godt den halve Tid. Man vil altsaa se, at Avancementsforholdene i væsentlig Grad forbedres. Men en anden Ting er ogsaa det, at man ved at give disse unge Mennesker Rang med Officerer vil naa et godt Stykke frem i Henseende til at bevare dem for Marinen. Det har netop vist sig derved, at Undermaskinmestrene med de 1,500 Kr., som have Officersrang, ville godt blive i Tjenesten, medens de andre falde fra, før de naa saa vidt. Nu kan man allerede paa et meget tidligere Stadium lade dem naa dertil og kan give dem Udsigt til at kunne slippe med den halve Tid, inden de blive Undermaskinmestre, og hermed mener jeg, at man har tilvejebragt de Betingelser, som kunne siges at være nødvendige for Øjeblikket for at bibeholde det nødvendige Personale til Flaadens Maskinkorps. Det ærede Medlem mente, at man ved den Maade, hvorpaa Maskinskolen ordnedes nu ved dette Lovforslag, vilde indføre en ny Forskel mellem Officerer og Underofficerer. Det er imidlertid ikke rigtigt. Man indfører jo ikke nogen som helst ny Forskel ved dette Lovforslag. Findes der ingen Forskel i Forvejen, bliver der heller ikke indført nogen ny her. Dette, at man har Befalingsmændene delte i to Klasser med mange forskellige Grader, er noget, som bunder ganske anderledes dybt, og noget, som aldeles ikke kan afskaffes ved Forslaget om de Skoler, disse Befalingsmænd skulde gennemgaa. Forholdet er det, at vi have overalt to Klasser, og det er ogsaa Tilfældet med den nuværende Ordning af Søværnets Maskinskole. Jeg indrømmer straks, at jeg finder denne Klassedeling udemokratisk og uheldig, og jeg skal gerne være det ærede Medlem behjælpelig med at komme bort derfra, men jeg tror ikke, at man ved en Reform af Søværnets Skoleordning kan komme bort derfra. Jeg tror heller ikke, Forskellen er gjort større her end tidligere. Hvor stor eller lille Forskellen er til Søs, ved jeg ikke; jeg har ikke tilstrækkelig Erfaring til at dømme derom, men jeg er overbevist om, at enten Skolen bliver ordnet som her foreslaet, eller den vedbliver at være, som den er, findes Forskellen, og den bliver der, indtil der træffes en helt anden Ordning af Militærvæsenet end den, hvorom der her er Tale.

Det ærede Medlem mente, at der skulde bringes store finansielle Ofre for at faa den Ordning af Marinens Forhold tilvejebragt, hvorom her er Tale. Ofrene ere imidlertid ikke saa store. De beløbe sig til 565 Kr. Efter det, der paa foregaa-